

ק:

עין משפט
נר מצוה

מז א מיי פֿיט מהל
מעה"ק הלכה ג:
מז ב מיי שם ולא פסק
כמותו:
מז ג מיי פֿ"ג מהל שמיטה
ויוכל הלכה ה:
מז ד מיי פֿ"ז מהלכות לולב
הלכה כ:

ומוספין הלכה ו:
מעה"ק הלכה ג:

מוסף רש"י

חייב. להיות זריקה בפנים
וכוונתה, דמיון (לעיל לו:) כל
היחסינין על מוצא החיצוני שנתקן
במתנה אחת כיפר (לעיל קא) אף
במתנה אחת כיפר בחג בחורין
החייב. משום מעלה צחוק, דכל
דבר שהוא מתקבל בפנים חייבין
לעלותו משום שחוקי פנים (משי"ה)
(א) שירי הדם. אף של חטאות
החיצוניות (לעיל לח:) ממוקם
שפסק הוא מתחיל. "רא ורש"

[illegible][illegible][illegible]

מי החג, כדמרינן בפרק גולב ו

וּמִדֹּדָה רַבִּי אֶלְעִזֵּר בְּדִמְיֻס. תִּמְנָה מֵאֵי קַמ"ל בְּרֵא מִתְנִיתִין הֵיאָה
דְּהֵא תַנן רַבִּי אֶלְעִזֵּר אָמַר אִף הַמֵּנֶסֶךְ כִּי שְׁמַע מִינָהּ
דְּמִדְּוָה בְּרִישָׁא וְי"ל דְּסָלָק דַּעֲתָךְ דְּרַבִּי אֶלְעִזֵּר קָאִי אֶהְיֵה לְעַלְיָ
וְלֹא אֶמְקַח דְּמִים וְעוֹד י"ל דְּמִתְנִיתִין אִיבָא לְאֻקוּמִי בְּדִמְיֻס

החינוכים דצממנה חחת כיפר וחחה

דכל מתנות מעכבות אפ"ה מודה
ר"א דחייב על מקלע בחוץ דתניא
ר"א אומר ממקום שפסק הוא
מתחיל ולעיל נמי בפרק בית שמי

[illegible]

ואפסיתירגריז נתן נמי לא מישמחט
בתנא דלימא ניסוך המים כל השנה
כולה ואמר רבינו תם דלנא אספרי
שמינא ואזי להלן בשאר ימות החג
אזי רבי עקיבא לא רמוה אלא בשש
ההך דתמן ניסוך המים כל שצעה מני
אזי רבי עקיבא האמר בששי מוזיר
ותרי יומי הו ורבי אלעזר צה קאמר
משמע כל ימות החג ונראה שפיר
למישש גסוקה אספרי דף עג א
דליין ניסוך המים אלא חג מכל
מקום חייבין עליו בחור כל השנה
כדאשכחן בשמעמין למאן דאמר

מקובל להניח כי המצב הכלכלי של ישראל בשנות ה-70 היה יציב יחסית. עם זאת, יש לציין כי בשנות ה-80 חלה עלייה משמעותית במחירי הנפט, אשר גרמה לזינוק במחירי המוצרים המיוצאים. בנוסף, בשנות ה-90 חלה ירידה משמעותית במחירי הנפט, אשר גרמה לזינוק במחירי המוצרים המיוצאים. לכן, יש לציין כי המצב הכלכלי של ישראל בשנות ה-70 היה יציב יחסית.

והמורין ביומא בריש פרק שני עשרי (דף עב:) גמלים שחטן בחור
 ודמי [א] ואת [ב] ומאי שגא נכסיה חול מקבלת דס בכלי חול דלמר דר
 ובכלי חול כפנים וחרק בחור אין לנו לחייב מחמת דכשר בצמה הוא
 ונשפסלו נכסיה: **אישתבשתיה** ב' [א] פי' בקוטרם למנחם
 משמעה רבי יוסן [ב] דלשיתבשתיה לרש לקיש דלי הוא שמעה
 דלמר ניסוך המים דלורייא ולא מטעמיה ולפי' זה משמע דליכא
 (דף קו.) חולין בעורה לאו דלורייא [א] שתקנו חכמים לנסך חולין בעור
 בזמי גשמים וקת' [א] משמע בריש לולב וערבה (סוכה דף מד.) דרש
 גבי הא דלמר ריש לקיש התם כהנים צעלי מומין היו נכנסים בין
 המים לא שמעו ליה ומיהו לא יתכן פי' זה לפי' הקוטרם במע
 האמר ריש לקיש אין מועלין אלא בשלש לוגין ורבי יוחנן אמר מוט
 רבי אלעזר אומר אף המנסך מי החג בחור חייב ואמר רבי יוחנן
 וסמיה אחד נסכי מים ואמר ליה רבי לקיש אי מה
 שיעור אחד ומשני טעמיה דמנחם יודפאה קאמר [א] ופי' בקוטרם [א]
 בשעט רבי עקיבא אצל איהו סבירה ליה כרבי יוחנן בריה דאין שיעור
 דמנחם יודפאה הוה ליה למימר לטעמיה דרבי עקיבא ורבי אלעזר
 מה להלן שלש לוגין דלרבי עקיבא יש שיעור ורבי אלעזר מי ההלן
 אלעזר דר"ל קסבר יש שיעור אלא לאפוקי ממנחם

מלאכים מהיגו ואלע"ג דמליניהו בכלי גדול קצעיניהו כלי דלץ' כדרך מילואן דמיינו שלשם לוגין וכו' לא כדמנן גלוסית' של וזה מחוקי חזו' ליה דיש שיעור ולא מהא ואלן לא שרת מקדשין אלא הראויין לשם שיעור למים כלל לא למעלה ולא למטה כדמוכחא מנה הדיא דקציעותא דמנא מילתא הוא אבל לא קצעיניהו מנא חייב בפחות משלם

ה (מח.) והתם מפרש כיצד מנסבין בין מים בין יין, וכל קרבנות כל ימות השנה אין נסביהם אלא יין, ח להם מן התורה והשיבו שהלכה למשה מסיני הם, ושמע השומע ו

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

חייב. לרבנן דלא צעו כולו מחיר ורבי אלעזר נמי מודה בה
הא. שנתמללו לשם ניסוך המים צבג
הסוכות: שירי הדם של חטאות הטעוין שפיה לניסוך שהקריב ^א
 צבוח חייב דקצבר שירים מעבדני הילכך מתקבלים צפנים וחריקה

חייב רבא אומר דאין^א המנסך מי החבובו
 בבבחוץ חייב^ב רבי נחמיה אומר שירי הדם
 שהקריבו^ב בחוץ חייב^ג אומר רבא ומודה
 רבי אלעזר בדמים דתניא^א רבי אלעזר ורבי
 שמעון אומרים ממסוס שפסס הוא מתחיל:

רבי אלעזר אומר אף המנסך מי החג [בחג]
 בחוץ: א"ר יוחנן משום רבי^ה מנחם יודפאה
 רבי אלעזר בשטת רבי עקיבא רבו אמרה
 ואמר ניסוך המים דאורייתא דתניא^ז רבי
 עקיבא אומר ונסכיה בשני ניסוכים הכתוב
 מדבר אחד ניסוך המים ואחד ניסוך היין אמר
 ליה ריש לקיש לר' יוחנן אי מה להלן שלשת
 לוגין אף כאן שלשת לוגין והא ר"א מי החג
 קאמר^ח אי מה להלן בשאר ימות השנה אף כאן
 בשאר ימות השנה [ור"א]^ט בחג קאמר
 אישתמיטתיה הא דאמר רבי אסי^י דאמר
 רבי אסי אמר רבי יוחנן משום רבי נחוניא
 איש בקעת בית חורתן יעשר נטיות
 יערבה הניסוך המים הלכה למושה מסיני
 תנו רבנן והמנסך שלשת לוגין מים בחג בחוץ
 חייב ר"א^י (בר"ש) אומר^{יא} אם מלאן לשם
 חג חייב^{יב} מאי בינייהו אמר רב נחמן בר יצחק
 כיש שיעור במים^{יג} קמפלגי רב פפא אמר

[illegible]

ז שיפתחו ללכות ההיכל פטור מ"ט מחוסר פתיחה כמחוסר מעשה
ועיל [דף קמח] דקבלה כצלי חול לרבי פטור ויש לומר דלא דמי לקבלה [ב]
ויבצר נפסל כפנים ולא דמי לנסכים שמקריבין בחוץ כצלי חול דלא
יבצר ותימה דלא רבי יוחנן אמרן לתרייהו ושמא לבתר דלא
היה מקשה כלום דהו מ"ל לפרוש בשטות רבי עקיבא רבו אמרה
אין דלמראי ניסוך המים דרבנן וזהו תימה דאפילו למאן דלמרא (מנחות)
שמא [מ] לפי שהוא אז זמן גשמים כדי שיזכרו לפני המקום להתבדק
ק"ס הוה ידע להא דר' יוחנן דעשר נטיעות ערבה וניסוך המים
ולם ולמזבח כדי ללאת בערבה ושמא נהי דשמייע ליה ערבה ניסוך
פרק וד חטאת [דף ק"א] דתנן התם נתנן לללוהי מועלין בזה
בכולן ופריך למימרא דקסבר ריש לקיש יש שיעור למים והא תנן
ס' ר' מנחם יודפאה רבי אלעזר בשטות רבי עקיבא אמרה דדריש
שלשת לוגין אף מים נמי שלשת לוגין מכלל דקסבר ריש לקיש אין
ש לקיש דלמרא יש שיעור למים היינו לטעמיה דמנחם דלמרא רבי אלעזר
למים ומיהו לא יתכן אותו פי' דמעילה ללמה ליה למימרא לטעמיה
וזמן ונראה לפרש לטעמיה דמנחם יודפאה היינו מה שהקשה א'
קאמר אלמא קצירא ליה אין שיעור ולא משום דקצירא ליה כרבי
פאה קאחי דלמרא רבי אלעזר בשטות רבי עקיבא:

ההמלך ששם נוגין חייב והוא הדין יותר מג נוגין ליש ככנז
למי החג ממעלה וחתא רבי אלעזר מימנר והוא שמלחן חג
לשם נוגין ממלחא מן השלוח אכל אי הוו טפי לא קדשיניה כלל דלין
עד דלא לשונו וקסא רבי אלעזר מי הסיף קדשיניה לעיל דלין
היה (סס) ומפרש הר' חיים איפכא דתנא קמא סבר יש שיעור
שמלחן לשם חג דקדשיניהו מנא דרבי אלעזר לטעמיה דאמר לעיל
לנוגין דלין שיעור למיס ור' אלעזר לטעמיה דאמר במתני' מי החג:

החג בתמיד של שחר שזריך שני ניסוכין: הלבנה למשה מסיני. אלו שלשה נשאלו בית המדרש מנין כקדר ששמעם (סוכה לד.):

(א) מעלה יג: 'ירוש' סוכה פ"ד
ה"ר, צלל לנח: יוש לנמן
(ב) א לעיל ח"א יומא ש"ס
(ג) תעמיד ז: שבת ק: ועי' ירוש'
שביעית פ"א ה"ה, סוכה פ"ד
ה"א ה"ו, ר"ש פ"ה ה"ג,
(ד) סוכה ל"ג ר"ע פ"ה ח"א. תעמיד ג'
ע"ש מ"ק ג: ירוש' שביעית
וסוכה שם ה"א, ו"ש"ק מ"ז,
(ה) ירוש' סוכה פ"ד ה"ה
(ו) שם ע"ה, ערכל ג"ל,
(ז) ובספרים שלנו אימא שם ז"פ
רש"י כ"פ ה"ו ופי' ה"ו שמתכו
נאן כ"פ ר"ה תכנס שם ח"ו כ"ס
י"מ וע"ש, ועי' רש"י.

תורה אור השלם

1. וּשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלֵּבָד
עֲלֵת הַזֶּמֶד מִנְחָתָהּ וְנִסְכֶּיהָ:
בַּמִּדְבָּר כֵּט, לֹא

הגהות הב"ח

- (א) גמ' לשם חג חייב במאי קמיפלגי אמר רב נחמן בר יצחק:

שינוי נוסחאות

א] ז"ל ר' אלעזר (שם כ"י). עקבות
שנכתבה וד"ו אין עקבות
במחזור שם זה בכל הסוגיות
(מקד קטן ע"ד ק"ע ב"ד בין
למסנה וכן בגמ' ולפנים ר'
אליעזר ולפנים ר' אלעזר, וכן
בגמ' דרש"י ודמות. ועי' הג' דברי
דמוכא דקד"ס ממוכא
אליעזר הוא הנכון מדמור בגמ'
ירוש' בשו"ת ר"ע רד"ו. וראה
בש"י לעיל קט ע"ד אות ז: ב' ז"ל
שהקריבו. וכל' דרש"י (שם כ"י).

וְכִי־בִרְשִׁי וּפְרִי־ד', וְכִי־לֵעַל
כִּי־מִצֵּז ע"א. כִּי־מִ לִיתֵּם מוֹדָה
וְר"א בְּדָמִים וּפְרִי בַחֲסֻתוֹת
הַפְּתִימִיּוֹת. וְלִפְסֵךְ שֶׁנֶּס רִשִׁי
וְהַנִּקְוָה לֵּל אַחֵר מִיֵּצֵב
בְּתוֹם: וְעִי הַפְּתִימִיּוֹת.
[ד] קִאֲמַר וְעוֹד אֵל לֵלִי (ד"ב)
(רִשְׁבוֹרֵת: ח) הָאֵל בְּהַג (כ"ב)
וּמִיֵּצֵב וְר"א לִיתֵּם כָּל כְּתִיבִי:

[illegible][illegible]

עין משפט גז מוצה
גב א מיי פֿי"ח מהל' מעה"ק הלכה יח: גג בגד מיי שס הלכה יז: גד הו מיי שס הלכה יח: גה ז מיי פֿי"ט שס הלכה יז: ח מיי פֿ"ג מהלכות משילה הלכה ו:
מוסף רש"י

אבדה דשמואל בר רב יצחק. על אבדה דבר אבונס פירש' וכו' אבונס עלמז ומכירן היו את את הבן ולא רלו את האב והיו קורין אותו על שם בנו, שעשו את בנו סימן לו (חולין דף) והרי שתייהן עומדות. ושטת את שמהן חזק על אחת מהן והוא' לה אידך חכמה מותר מטאת משעה שמוקה דמה על אחת: בשם שדמה פטור את בשרה. כסס שאותה שמוק דמה פוטרת בשרה מן המעילה, כך היא פוטרת את בשר חבירתה. וז שלג טוק דמה, מן המעילה, דמסת אחד סן שהיו יסיל לזיוק דמה של אחז ממן שילע (משעילה י:א)

קיא:

השוחט בלִי"ה בהמה בו'. ואס תאמר שחט בחוץ צלילה והעלה בחוץ אמאי חייב ומאי שנא משלמים ששחטן בחוץ קודם פתיחת דלתות ההיכל דפטור כדאיתא בפרק שני שעירי (יומא דף סג:) ויש לומר דלילה אין מחוסר זמן אבל התם מחוסר מעשה ואס תאמר לר"ש מאי שנא שוחט בהמה

צלילה בפנים משוחט עוף בפנים ^(א) ויש

לומר דשוחט עוף בפנים מקטל קטליה ואס עלה ירד אפי' לר"ש אע"ג דלא מטמא בגדים אצית הצליעה ^(א) שאין שום שחיטה מטמא בגדים אצית הצליעה אפילו טרפה או נרצע:

א"שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב נמצא דרך הכשירו בפנים פטורו בחוץ דרך הכשירו מבחוץ פטורו בפנים ר"ש אומר כל שחייבין עליו בחוץ חייבין על כיוצא בו בפנים שהעלה בחוץ חוץ מן השוחט בפנים ומעלה בחוץ: **גמ'** האי הכשירו חיובו הוא תני חיובו:

ר"ש אומר [וכו']: אהיבא קאי אילימא ארישא קאי המולק עוף בפנים והעלה בחוץ חייב מלק בחוץ והעלה בחוץ פטור וא"ל ר"ש כי היכי דפנים ^(א) מיחייב בחוץ נמי מיחייב ^(ב) האי כל שחייבין עליו בחוץ כל שחייבין עליו בפנים מיבעי ליה אלא כי היכי דבחוץ לא מיחייב בפנים נמי לא לוחייב ^(ג) האי כל שאין חייבין עליו בחוץ ^(ד) מיבעי ליה אלא אסיפא קאי השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ פטור שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב ואמר ליה ר"ש כי היכי דבפנים לא מיחייב בחוץ נמי לא מיחייב האי כל שאין חייבין ^(ה) מיבעי ליה אלא כי היכי דבחוץ מיחייב בפנים נמי מיחייב הא קתני חוץ מן השוחט בפנים והמעלה בחוץ ^(ה) אמר זעירי שחיטת ^(ה) בהמה בלילה איכא בינייהו והכי קאמר [וכן] ^{(ז} השוחט^ט בהמה בפנים בלילה והעלה בחוץ פטור: שחט בחוץ בלילה והעלה בחוץ חייב ר"ש אומר כל שחייבין עליו בחוץ חייבין על כיוצא בו בפנים והעלה בחוץ חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ ^(ה) רבא אמר קבלה בכלי חול איכא בינייהו וה"ק [וכן] י המקבל בכלי חול בפנים והעלה בחוץ פטור המקבל בכלי חול ^(א) בחוץ והעלה בחוץ חייב ר"ש אומר כל שחייבין עליו בחוץ חייבין ^(ב) דתני אבוב דשמואל בר רב יצחק ^{(ג} המולק עוף בפנים והעלו בחוץ חייב ימלק בחוץ והעלה בחוץ פטור ור"ש מיחייב ^(ה) ר"ש התם קאי ותני כל שחייבין עליו בפנים והעלה בחוץ ^(ה) חייבין עליו בחוץ: **בתנאי'** יחמאת שקבל דמה בכום אחד נתן בחוץ וחזר ונתן בפנים בפנים וחזר ונתן בחוץ חייב שכולו ראוי ^(א) בפנים קבל דמה בשתי כוסות נתן שניהם בפנים פטור שניהם בחוץ חייב אחד בפנים ואחד בחוץ פטור ^(א) אחד בחוץ ואחד בפנים חייב על החיצון והפנימי מכפר למה הדבר דומה ^(ג) למפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואח"כ נמצאת הראשונה והרי שתייהן עומדות שחט שתייהן בפנים פטור שתייהן בחוץ חייב אחת בפנים ואחת בחוץ פטור ^(ב) אחת בחוץ ואחת בפנים חייב על החיצונה והפנימית מכפרת ^(ה) בשם שדמה פוטר את בשרה כך היא פוטרת את בשר חבירתה:

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב. אף על העללה. שחיטה בחוץ צפוף רבייה רחמנא ^(א) ויקרא ^(א) מאלו אשר ישחט ^(א) וזהעלאתו נמי לאמרינן לקמן ^(א) (קטז): ואלוהם תאמר ^(א) ויקרא ^(א) לערב פרשיות דכל שמתחייב על שחיטתו בחוץ אס חזר והעלן או הוא או אחר חייב: **נמצא דרך**

הכשירו בפנים כו'. בגמרא פריך אסיפא דרך הכשירו בחוץ חיובו הוא דעוף קדשים אין לו הכשר בחוץ בשחיטה והכי איבעי למיתני דרך חיובו בחוץ פטורו בפנים דרך חיובו בפנים פטורו בחוץ כגון שחט בפנים והעלה בחוץ פטור שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב מלק בפנים והעלה בחוץ חייב מלק בחוץ והעלה בחוץ פטור נמצא במקום שמתחייב על העלאתו אס נעשית עבודה הראשונה ^(א)

פנים כגון ^(א) צבליקת פנים פטור על העלאתו אס נעשית עבודה ראשונה בחוץ ודרך שמתחייב על העללה אס נעשית העבודה ראשונה בחוץ כגון בשחיטה פטורו בפנים אס נשחט פנים והעלה בחוץ: **ר"ש אומר כל שחייבין עליו בחוץ חייבין על כיוצא ^(א) בפנים והעלה בחוץ כו'**. בגמרא מפרש לה. ומיהו הכי משמע כל שחייבין על העלאתו כו' ^(א) אס נעשית עבודתו כולו בחוץ חייבין עליו בנעשית עבודתו ראשונה בפנים ואח"כ העלעו בחוץ חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ דפטור ואילו דכותיה ^(א) בחוץ הוה מתחייב אף בהעללה: **גמ'** הכשירו חיובו הוא. דבחון מאי הכשר שייך למימר חיובו שייך למימר כדפרישית לעיל ^(א) **ר"ש אהיא**.

פליג: בחון נמי מיחייב. אס מלקן בחוץ נמי מחייב אהעלאתו בחוץ: **שחיטת לילה בבהמה ^(א) והעלה בחוץ איכא בינייהו**. ומסורי מחסרה מתמיטין צבלימיה דתנא קמא והכי קאמר וכן השוחט בהמה צלילה בפנים והעלה בחוץ פטור דאניה מתקבלת בפנים דכתיב ^(א) ויקרא (ט) ציוס וזחכס ואפי' עלתה תרד ורבי יהודה היא דאמר בפרק המוצח

(לעיל דף פד.) פרט לנשחטה צלילה:

שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב. דשחיטת חוץ לא שנא לילה מיום דהא ראי' הוא לצא אל פתח אהל מועד למחר וזהעלאתו נמי חייב דהא כתיב ^(א) ואלוהם תאמר: **חייבין על כיוצא ^(א) בפנים והעלה בחוץ**. והשוחט בהמה צלילה בפנים והעלה בחוץ חייב כחילו שוחטה ^(ב) בחוץ דהא בפנים אס עלתה לא תרד אית ליה בפרק המוצח מקדש ^(שס) דקתני ר"ש אומר עולה אין לי אלא עולה כשירה מניין לרבות שנשחטה צלילה כו': **חוץ מן השוחט העוף בפנים והעלה בחוץ**. דפנים ^(א) נמי אס עלה ירד דהא מיקטל קטליה כדאמר' בהמוצח מקדש ^(לעיל דף פה:) **[וכן] המקבל צבלי חול בפנים והעלה בחוץ פטור**. דהא בפנים אס עלה ירד דה"ל כנשפך דמה. ורבי יהודה היא דלית ליה אס עלו לא ירדו אלא בלן ויוצא ונשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו ושקיבלו פסולין את דמו בהקן פסולין דחזו לעבודתו צבור כדמפרש בהמוצח מקדש ^(שס פד:) **רבי שמעון אומר כו'**. דהא בפנים נמי אית ליה אס עלתה לא תרד ואפי' נשפך דמה דקדמתי התם ^(פד:) **והשפא דתני אבוב דשמואל**. דרבי שמעון מחייב אמלק בחוץ והעלה בחוץ תני צבלימיה דר"ש צמתני' כל שחייבין עליו בפנים כגון המולק בפנים והמעלה בחוץ חייבין עליו בחוץ ודקתני סיפא חוץ מן השוחט בפנים ומעלה בחוץ אדיוקא קאי דאיכא למידק ממילתא דר"ש הא כל שאין חייבין עליו בפנים והעלה בחוץ כגון קדשים פסולין שלא היה פסולין בקדש כגון הרובע והנרצע כו' אין חייבין עליהן אס שחטן בחוץ והעלן בחוץ ^(א) אשחיטתן לא מחייב דלא קרינא ציה ואל פתח אהל מועד לא הביאו ^(א) ויקרא ^(א) והעלאתן מהיכא חיתי דהא לא קרינא ציה נמי אל פתח אהל מועד לא יצאו ^(שס) חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלו בחוץ שאף על פי שפטור על העלאתו בחוץ חייבין על כיוצא בו בשוחט בחוץ והעלה בחוץ דהא איתרצאי לעיל ^(דף קה) שחיטתו מאלו אשר ישחט והעלאתו מאלוהם תאמר: **בחנני'** **גסן בחוץ וחזר וגסן בפנים חייב**. כדי נסכה אלא משום סיפא דבעי מיתני בפנים וחזר ונתן בחוץ ואשמעינן דאע"ג דשיריירס נינהו מיחייב עלייהו וסתמא כרבי נחמיה: **שניהם בחוץ חייב**. אחת ואס היתה לו ידיעה צינתיים חייב שמים: **אחד בפנים ואח"כ השני בחוץ פטור**. ואפילו לרבי נחמיה כדמפרש בגמרא דקסבר כוס אחד עושה את חצירו דחוי הילכך אפילו שיריים לא הוי: **והפנימי מפר**. להכשיר הזבח כדאמרן בכל הזבחים שנותרבו ^(לעיל דף פב) דלא עשה את המשוייר כיוצא בו ^(א): **למה הדבר דומה**. בגמרא מפרש למה לי לדמויינהו ומאי גמרי מהדדי: **שתייהן בחוץ חייב**. על כל אחת ואחת דבשעת שחיטה כל אחת היתה ראויה לפנים: **אחת בפנים והשניה ^(א) בחוץ פטור**. דהוא לה חטאת שכיפרו בעליה ולמיתה אולא ואניה מתקבלת בפנים: **חייב על החיוונה**. דהא חוץא לפנים דאיוז מהן שירא' יקריב: **והפנימיות מפרת**. על הצעלים: **כסס שדמה פוטר ^(א) בשרה**. מן המעילה דזריקת דס מוציאה בשר קדשי קדשים מן המעילה ^[מעילה ג.] דיהא ^(א) צה שעת היתר לכהניס כך היא פוטרת את בשר חברתה ואע"פ שפסולה ואשחט שתייהם בפנים קאי ואשמעינן דהיכא דמונח ^(א) צבוסות וקדש וזרק את דס האחת פוטרת את חברתה מן המעילה משום חטאת שכיפרו בעליה דקיימא לן ^[שס ג.] חטאות המתות לא נהנין ולא מועלין אבל משום שחטי חוץ לא אינטריכא ליה דכמאן דקטלינהו ^(א) דמי ולית צהו מעילה כדאמרין ^(א) ^[שם] צשמעתא קמיימא ^[דמעילה ג.] קדשים שמתו יאלו מידי מעילה. ואגב גררא נסבה הכא אידי דנקטא ^(א) משום שחיטת חוץ וצפרק קמא דמעילה ^(דף ו:) נמי קתני לה לכולה:

גמ'

מסורת הש"ס

^(א) [לעיל קמ:]; ^(ב) [לעיל פד: ע"ש]; ^(ג) עירובין דף צז:, ^(ד) מעילה דף יז:; ^(ה) [נסח], ^(ו) [לעיל קז:]; ^(ז) ד"ה נמצא, ^(ח) [ע"י לעיל סט. מ"י ד"ה לאחיו]

אסיפא

הגהות הב"ח

^(א) גמ' אמר זעירי שחיטת לילה בבהמה איכא בינייהו:

אסיפא

שינויי גוסחאות

^[א] ל"ל דבפנים (ש"מ:); ^[ב] מ"א מוחיב, כל שחייבין עליו בפנים חייבין עליו בחוץ מובעני ליה ואלא כי היכי כו' ומה שצינתיים נמחק (ש"מ:); ^[כז"ה] כרז כתיב' וסס אימא מיכא הא: ^[כח"ט] ונשי"מ מוחק מיכא הא ככל הענין: ^[ג] ל"ל מוחיב (ש"מ:); ^[ד] בחוץ אין חייבין עליו בפנים מובעני ליה כל"ל (ש"מ:); ^[ה] וזכיה ברוב כתיב'י: ^[ו] חייבין עליו בפנים אין חייבין בחוץ מובעני ליה כל"ל (ש"מ: כתיב'י:); ^[ז] מפרש לה. ומיהו הכי משמע כל שחייבין על העלאתו כו' ^[ח] אס נעשית עבודתו ראשונה בפנים ואח"כ העלעו בחוץ חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ דפטור ואילו דכותיה ^[א] בחוץ הוה מתחייב אף בהעללה: ^[ב] הכשירו חיובו הוא. דבחון מאי הכשר שייך למימר חיובו שייך למימר כדפרישית לעיל ^[א] **ר"ש אהיא**. ^[ב] **פליג: בחון נמי מיחייב**. אס מלקן בחוץ נמי מחייב אהעלאתו בחוץ: ^[א] **שחיטת לילה בבהמה ^(א) והעלה בחוץ איכא בינייהו**. ומסורי מחסרה מתמיטין צבלימיה דתנא קמא והכי קאמר וכן השוחט בהמה צלילה בפנים והעלה בחוץ פטור דאניה מתקבלת בפנים דכתיב ^(א) ויקרא (ט) ציוס וזחכס ואפי' עלתה תרד ורבי יהודה היא דאמר בפרק המוצח ^(לעיל דף פד.) פרט לנשחטה צלילה: ^[א] **שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב**. דשחיטת חוץ לא שנא לילה מיום דהא ראי' הוא לצא אל פתח אהל מועד למחר וזהעלאתו נמי חייב דהא כתיב ^(א) ואלוהם תאמר: ^[ב] **פנים והעלה בחוץ**. והשוחט בהמה צלילה בפנים והעלה בחוץ חייב כחילו שוחטה ^(ב) בחוץ דהא בפנים אס עלתה לא תרד אית ליה בפרק המוצח מקדש ^(שס) דקתני ר"ש אומר עולה אין לי אלא עולה כשירה מניין לרבות שנשחטה צלילה כו': ^[א] **חוץ מן השוחט העוף בפנים והעלה בחוץ**. דפנים ^(א) נמי אס עלה ירד דהא מיקטל קטליה כדאמר' בהמוצח מקדש ^(לעיל דף פה:) ^{[וכן] המקבל צבלי חול בפנים והעלה בחוץ פטור}. דהא בפנים אס עלה ירד דה"ל כנשפך דמה. ורבי יהודה היא דלית ליה אס עלו לא ירדו אלא בלן ויוצא ונשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו ושקיבלו פסולין את דמו בהקן פסולין דחזו לעבודתו צבור כדמפרש בהמוצח מקדש ^(שס פד:) ^[רבי שמעון אומר כו']. דהא בפנים נמי אית ליה אס עלתה לא תרד ואפי' נשפך דמה דקדמתי התם ^[פד:] ^[והשפא דתני אבוב דשמואל]. דרבי שמעון מחייב אמלק בחוץ והעלה בחוץ תני צבלימיה דר"ש צמתני' כל שחייבין עליו בפנים כגון המולק בפנים והמעלה בחוץ חייבין עליו בחוץ ודקתני סיפא חוץ מן השוחט בפנים ומעלה בחוץ אדיוקא קאי דאיכא למידק ממילתא דר"ש הא כל שאין חייבין עליו בפנים והעלה בחוץ כגון קדשים פסולין שלא היה פסולין בקדש כגון הרובע והנרצע כו' אין חייבין עליהן אס שחטן בחוץ והעלן בחוץ ^(א) אשחיטתן לא מחייב דלא קרינא ציה ואל פתח אהל מועד לא הביאו ^(א) ויקרא ^(א) והעלאתן מהיכא חיתי דהא לא קרינא ציה נמי אל פתח אהל מועד לא יצאו ^(שס) חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלו בחוץ שאף על פי שפטור על העלאתו בחוץ חייבין על כיוצא בו בשוחט בחוץ והעלה בחוץ דהא איתרצאי לעיל ^(דף קה) שחיטתו מאלו אשר ישחט והעלאתו מאלוהים תאמר: ^{[בחנני'} **גסן בחוץ וחזר וגסן בפנים חייב**. כדי נסכה אלא משום סיפא דבעי מיתני בפנים וחזר ונתן בחוץ ואשמעינן דאע"ג דשיריירס נינהו מיחייב עלייהו וסתמא כרבי נחמיה: ^[א] **שניהם בחוץ חייב**. אחת ואס היתה לו ידיעה צינתיים חייב שמים: ^[א] **אחד בפנים ואח"כ השני בחוץ פטור**. ואפילו לרבי נחמיה כדמפרש בגמרא דקסבר כוס אחד עושה את חצירו דחוי הילכך אפילו שיריים לא הוי: ^[א] **והפנימי מפר**. להכשיר הזבח כדאמרן בכל הזבחים שנותרבו ^(לעיל דף פב) דלא עשה את המשוייר כיוצא בו ^(א): ^[א] **למה הדבר דומה**. בגמרא מפרש למה לי לדמויינהו ומאי גמרי מהדדי: ^[א] **שתייהן בחוץ חייב**. על כל אחת ואחת דבשעת שחיטה כל אחת היתה ראויה לפנים: ^[א] **אחת בפנים והשניה ^(א) בחוץ פטור**. דהוא לה חטאת שכיפרו בעליה ולמיתה אולא ואניה מתקבלת בפנים: ^[א] **חייב על החיוונה**. דהא חוץא לפנים דאיוז מהן שירא' יקריב: ^[א] **והפנימיות מפרת**. על הצעלים: ^[א] **כסס שדמה פוטר ^(א) בשרה**. מן המעילה דזריקת דס מוציאה בשר קדשי קדשים מן המעילה ^[מעילה ג.] דיהא ^(א) צה שעת היתר לכהניס כך היא פוטרת את בשר חברתה ואע"פ שפסולה ואשחט שתייהם בפנים קאי ואשמעינן דהיכא דמונח ^(א) צבוסות וקדש וזרק את דס האחת פוטרת את חברתה מן המעילה משום חטאת שכיפרו בעליה דקיימא לן ^[שס ג.] חטאות המתות לא נהנין ולא מועלין אבל משום שחטי חוץ לא אינטריכא ליה דכמאן דקטלינהו ^(א) דמי ולית צהו מעילה כדאמרין ^(א) ^[שם] צשמעתא קמיימא ^[דמעילה ג.] קדשים שמתו יאלו מידי מעילה. ואגב גררא נסבה הכא אידי דנקטא ^(א) משום שחיטת חוץ וצפרק קמא דמעילה ^(דף ו:) נמי קתני לה לכולה:

גמ'

